

Fa és Idő

APARTMANHÁZ SANKT GEORGEN OB MURAU BAN

Biztos vagyok benne, hogy sokan emlékeznek a mórachalmi Artkaszalra. Ez az épület, a Tóth Zoltán és Nagy Csilla építészek tervezte nád panzió e magazin címlaposa volt (OCTOGON 2016/5), első hazai megjelenése után hamar a nemzetközi szaksajtó-figyelem középpontjába került, és – mint azt Tóth Zoltántól megtudtam – ma már sokan látogatnak el az Artkaszal miatt Mórachalomra. A siker sajátos márkáépítést indított el, mostanra az „Art” határt is lépett: Csongrád után Stájerország, nád helyett fa, Artkaszal után Artmur.

Szerző: MOLNÁR SZILVIA | Építészet, belsőépítészet: NAGY CSILLA, TÓTH ZOLTÁN (ARTGROUP ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ)
Fotó: BUJNOVSZKY TAMÁS

ARTMUR
APARTMENT

Hegyi kisvasút, remek sípályák, kristálytiszta patakok, „Holzmuseum” (hisz’ errefelé a faipar a gazdaság alapja). Az alpesi Sankt Georgen ob Murau falu, ahogyan a neve sugallja, Murau közelében található, nagyjából 6-8 kilométerre a középkori épületekkel tűzdelt kisvárostól. Építészeti kétségtelenül a régmúlt határozza meg ezt a várost, ám aki arra jár, egészen biztosan átsétál majd az 1995-ben átadott Mursteg gyalogos-kerékpáros hídon (tervező: Meili, Peter Architekten, Zürich), ami a Mura folyó felett haladva át a városközpontot és a vasútállomást köti össze. A Holzezeit faipari kiállítás alkalmából megépített híd funkcióján túl stílusosan a helyi faipar lehetőségeinek szép és korszerű „mintadarabja”, préselt, ragasztott-rétegelt szerkezeti és burkolati elemei mutatják, mi mindent lehet a modern technológia segítségével kihozni a fából, e híd esetében vörös- és lucfenyőből. Érthető, ha az olvasó ennél a pontnál felteszi a

kérdést, hogy mi köze van egy hídnak az Artmur apartmanhoz? Egyszerű, számomra a Mursteg kortársi szépsége, a projekt sajátossága helyi fa alapanyag, külföldi tervező, osztrák kivitelező kicsit analóg az Artmur történetével, és őszintén remélem, hogy a nemzetközi visszhang is hasonló lesz ennél. Történt ugyanis, hogy az Artkazal turisztikai és építészeti sikerén felbátorodva a tulajdonosok a magyar turisták számára kifejezetten kedvelt Murau környékét nézték ki folytatásul, és ismét Tóth Zoltánékat kérték fel tervezésre. A környékhez, a tájhoz kapcsolódó építészeti narratíva itt sem marad el. Már az első tervek is natúr fa épületekre szóltak, de téglalap formájúra, aminek áttört, hófehér Kerlite (mázatlan kőporcelán) abroncsa úgy egészítette volna ki a központi, kompakt, fa épületmagot, mintha puha, változó vastagságú hótakaró borítaná a tetőt, ölelné, keretezné a házat. Ez a terv aztán többször módosult, finomodott, s lett a végeredmény a táj

karakteréhez, de a helyszín építészeti hagyományaihoz is roppant illeszkedő, a klasszikus hegyi terménytárolók sziluettjével megrajzolt, háromszintes épület. A bravúr épp a finom, kellő szakmai öntudattal, ízléssel, „sajátvilággal” létrehozott adaptációban van. Ez a ház úgy teljesíti a helyi közösség által óhajtott környezeti illeszkedést, hogy az önmagába zárt, retrográd struktúra helyett nyitott, és ami igazán izgalmas az építészetében: kész egész, mégis folyton változásban van. Fa és Idő, ténylegesen ezek az építőanyagai. Külső nézetben első pillantásra mintha ferde felmenőfalakkal épített, nyeregtetővel fedett szimmetrikus épületet látnánk, ám a főbejárat felőli nézetben határozott sziluett csupán keret, amit a cementlapos burkolat és esti világításban ívfények erősítenek. Ezen a kereten belül minden mozgásban van. A lécezés eltérő irányú sávozása, a központi kubusból, szintén szürke cementlappal burkolt, kiugratott-visszaléptetett homlokzati

A ház teljes egészében fenyőből épült,
a szerkezeti váz, a teherhordó és a válaszfalak, a födémek egyaránt

> Kedves egyezés,
hogy az egyedi
konyhák pultja
mögött, a falon,
üveglap mögött
kukoricaszemeket
láthatunk, éppen
úgy, mint az Artkaszal
konyhájában

szakaszok – a szinteket összefogó lépcsőház, a földszinti közösségi tér, a keret szimmetriatengelyében kialakított főbejárat; az északi oldal földszintjén a szaunadoboz. Dél felé (a Kreischberg sípálya irányába) döntött homlokzatú, lécezett, eltolható erkélyfal nyitja meg, formálja újra és újra át a házat. Észak felől acélhuzalokra vadszőlővel futtatott, élő növényfalat láthatunk majd, évszakokkal változót, ekként kacsos, rügyezős, zöld, ősszel vörösbe hajló lombzattal. Majd; mert jelenleg még alakul, pár hónapja adták csak át a házat és a vegetációnak is kell egy kis idő, melegedés, mire beindul a növekedés. És változik a külső homlokzat is, a fa idővel beérik, bizonyára még az is befolyásolja majd a változás mértékét, a színt, a tónust, hogy éppen melyik égtáj felé néz a homlokzat. Ami ennél az épületnél számunkra vonzó látvány, ha vendégek vagyunk, akkor meg plusz kényelmes közeg, az Artgroup Építész Stúdió tervezőinek újabb referenciát jelent, de jelentette hasznos, külföldi szakmai tapasztalat megszerzését is. Közel az elindulásuk hamar egyértelművé vált, hogy a beruházás szempontjából is az a legjobb, ha helyben, helyi munkaerővel oldják meg az épület kivitelezését. A ház teljes egészében fenyőből épült – a szerkezeti váz, a teherhordó és a válaszfalak, a födémekek egyaránt –, ún. CLT-technológiával (rétegragasztott fapanel), ami felénk kevéssé, azon a tájon azonban már bejáratott.

Az alapot még jóval a tél beállta előtt készítették el – tudják, Alpok, más tájak, más szokások... –, a felépítményt nagyjából két hét alatt rakták össze a helyszínen. Külön érdekesség a hangszigetelés, lévén faépület és szálláshely, ezért ez a szakipar nagy odafigyelést igényelt: más és más akusztikai tulajdonságokkal bíró panelek kerültek a házba attól függően, hogy mondjuk épp milyen a tájolása az adott térrésznek, milyen funkció van benne, emelet vagy földszint stb.

Az Artmurban öt tágas, világos apartman közül választhatnak a vendégek: a földszinti szaunavilág és közösségi terek mellett egy akadálymentesített stúdiót találunk, az emeleteken pedig egy-egy kétszemes, pótágyazható, fürdőszobás, konyhás, étkezős STUDIO-t, továbbá kétszobás (2-6 személyes), ugyancsak fürdőszobás, konyhás, étkezős és plusz toalettal kialakított DELUX apartmant. Az építész a belsőépítész, de még az arculat is kellemes egységet alkot. Nem véletlenül, mert „egy kéz”, az Artgroup rajzolta a terveket, a stúdiótagok választották ki az anyagokat, eszközöket, tárgyakat a csempéktől a csaptelepekig, és vitték végig a teljes megvalósítás folyamatát. Kellemes a szemnek, hogy az épület idomai, strukturái formálták az infografikai elemeket, de még a helyszínen árusított, kóstolható borok címkéit is. Az már a kulináris élvezetekhez kapcsolódik, hogy jó magyar borokat töltöttek ezekbe a palackokba.

Szintterület (nettó): 600 m²

Tervezés éve: 2017-18

Megvalósítás éve: 2020

Vezető tervezők – építész és belsőépítész:

NAGY CSILLA, TÓTH ZOLTÁN
(ARTGROUP ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ)

Munkatársak – építész és belsőépítész:

KOLLÁR PETRA, KIMLE OLGA
(ARTGROUP ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ)

Arculattervezés: VARGA VIKTOR
(FLAVADESIGN), TÓTH ZOLTÁN
(ARTGROUP ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ)

Közelben a Kreischberg sípálya